

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

255
2001/2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 734 13.01.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 198 12.02.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii, modificată prin O.U.G. 65/2005*, inițiată de domnii deputați Marin Diaconescu, Cătălin Lucian Matei și Florin Iordache aparținând Grupului parlamentar al PSD (Bp 734/2005).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune introducerea în cuprinsul Legii nr. 53/2003 – Codul muncii a unor noi reglementări prin care se definesc o serie de concepte din domeniul raporturilor de muncă și, respectiv, se aduc modificări și completări dispozițiilor referitoare la modalitățile de încetare a contractului individual de muncă, precum și la cazurile de limitare sau de interdicere a dreptului la grevă.

Potrivit *Expunerii de motive*, finalitatea soluțiilor legislative preconizate prin această inițiativă legislativă constă în "*eliminarea anumitor inadvertențe*" existente în opinia inițiatorilor, în cuprinsul unor dispoziții din Legea nr. 53/2003, "*care împiedică corecta aplicare*" a acestora.

II. Propuneri și observații

1. Cu privire la dispozițiile **pct. 1 al articolului unic** din această inițiativă legislativă, semnalăm următoarele:

Definiția propusă termenului de "*angajator*" restrânge sfera de aplicare a reglementărilor cuprinse în Codul muncii și în legile speciale în domeniu, întrucât se referă numai la angajatorii, persoane fizice și persoane juridice, care

efectuează *"acte și fapte de comerț, în scopul obținerii de profit"*, așadar, care au calitatea de comercianți.

Definiția propusă, sus-menționată, este în discordanță cu scopul reglementărilor din Codul muncii, acestea fiind aplicabile și raporturilor de muncă întemeiate pe contractul individual de muncă, stabilite între autoritățile/instituțiile publice, în calitate de angajați și salariații acestora, care au calitatea de personal contractual, astfel cum rezultă, spre exemplu, din dispozițiile, de ordin principial, ale art. 1 alin. (2) sau din cuprinsul art. 30 alin. (1), care se referă, în mod expres, la încadrarea salariaților în instituțiile și autoritățile publice și în alte unități bugetare, motiv pentru care apreciem că este necesar a se menține textul art. 14 alin. (1) din Codul muncii, ce definește *"angajatorul, ca fiind persoana fizică sau juridică ce poate, potrivit legii, să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă"*.

Întrucât înțelesul unor termeni, cum sunt *"persoană cu funcție de conducere"*, *"angajat"*, *"ucenic"*, *"medic de medicina muncii"*, *"activitate temporară"*, *"durata muncii"*, *"parteneri sociali"*, *"alocații complementare"*, rezultă sau se regăsesc chiar în cuprinsul Codului muncii ori se regăsesc în cuprinsul unor legi speciale, cum ar fi Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, apreciem că nu se justifică introducerea altor dispoziții speciale, potrivit celor propuse prin **pct. 1 al articolului unic**.

2. La **pct. 3 al articolului unic**, referitor la modificarea **lit. c) din cuprinsul art. 55** și, respectiv, completarea acestui articol prin introducerea unei noi litere, **lit. d)**, apreciem că se impune menținerea textului actual al art. 55 întrucât, astfel cum rezultă, în mod expres, din art. 58 și art. 79 alin. (1) din Codul muncii, atât demisia, cât și concedierea reprezintă o modalitate de încetare a contractului individual de muncă ca urmare a voinței unilaterale a uneia dintre părți, respectiv a salariatului (demisia) ori a angajatorului (concedierea), în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

Menționăm că și încetarea contractului individual de muncă, pe durata sau la sfârșitul perioadei de probă, printr-o notificare scrisă, constituie unul dintre cazurile prevăzute de lege, respectiv, de art. 31 alin. (4¹) din Codul muncii.

3. Cu privire la abrogarea **alin. (3) al art. 80**, apreciem că este necesară menținerea acestuia în forma actuală, deoarece acest alineat reglementează o situație distinctă față de cea prevăzută la alin. (4) (respectiv prelungirea aceluiași contract – la alin. (3); încheierea unui alt contract – la alin. (4)).

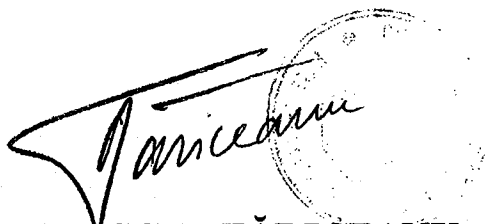
4. Referitor la modificarea **art. 248 alin. (1)**, este necesară menținerea dispozițiilor actuale pe care le considerăm mai cuprinzătoare decât forma propusă de inițiatorii acestei propuneri legislative.

5. La pct. 7 al articolului unic, prin care se propune modificarea **alin. (3) al art. 251**, apreciem că actualul text al alin. (3) care prevede că "*Limitarea sau interzicerea dreptului la grevă poate interveni numai în cazurile și pentru categoriile de salariați prevăzute expres de lege*", este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 43 alin. (2) din Constituția României, republicată, potrivit căreia "*Legea stabilește condițiile și limitele exercitării acestui drept, precum și garanțiile necesare asigurării serviciilor esențiale pentru societate*", ceea ce s-a și realizat, prin adoptarea Legii nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului